- [2021] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 11

- ਜਯੰਮਾ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

- v.

- ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

- (2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 758)

- ਮਈ 07, 2021

- [ਐਨ.ਵੀ. ਰਮਨ, ਸੀਜੇਆਈ, ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁਧ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.)

- ਦੰਡਾਵਲੀ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 302 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ 34 - ਦੋਸ਼ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ

- ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਅਤੇ ਸੀ

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ

- ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ

- ਕੈਦ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ

- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਪੀੜਤ ਇਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ - 80٪ ਸੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ

- ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਪੀੜਤ, ਉਸ ਦੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ

- ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ

- ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਹੋਈਆਂ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ

- ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਥਿਤ ਮਕਸਦ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ - ਪੀੜਤ ਦੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੂੰਹ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਸਮਾਨਰੂਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ / ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ -

- ਅਖੌਤੀ ਮਕਸਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ

- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

    - ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872: ਸ. 32 - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ - ਸਬੂਤ ਮੁੱਲ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
- ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ
    - ਸਹੁੰ ਦੇ ਤਹਿਤ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਸੱਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
    - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਲੋੜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ.

        - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 378 - ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ
- ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 378 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਕਿਹਾ:
    - ਧਾਰਾ 378 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ 'ਸੰਭਾਵਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ' ਸੀ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ
- ਨਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ
    - ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
- ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ
- ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ
- ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ

    - ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨ ਸੱਟਾਂ
- 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਉਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਕ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
- ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੈ
- ਇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਬਚਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 15] [29--]
    - ਪੀ.ਵੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ
    - 443 : [2003] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 745; ਚਾਕੋ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
    - ਕੇਰਲ (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 112; ਸ਼ਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਕਾਂਕਰੀਆ ਬਨਾਮ
    - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2006) 13 ਐਸਸੀਸੀ 165 : [2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 709; ਪਾਨੀਬੇਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1992) 2
    - ਐਸਸੀਸੀ 474: [1992] 2 ਐਸਸੀਆਰ 197; ਚੰਪਤ ਬਾਬਸ ਕਾਲੇ ਵਿੱਚ
    - ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 2019 (4) ਐਸਸੀਸੀ 739: [2019] 5 ਐਸਸੀਆਰ 904 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

- ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ - ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ (ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ
    - ਕੰਨੜ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ
    - ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ) ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16, ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,
    - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਕਿ
    - ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਇਕ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਧਾ
    - ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਸਿੱਧਾ ਦਬਦਬਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਦੂਜਾ, ਜ਼ਖਮੀ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੁੱਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
    - ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੀਜਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਪੀੜਤ ਸੀ

- ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੈਡੇਟਿਵ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੀੜਤ ਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ 80% ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਦ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਮ ਅਤੇ ਭਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-
    - 16) ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ
- ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮਨ
    - ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ - ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ. ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਫੈਕਲਟੀਆਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ
- ਨੂੰ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੁਹਾੜੀ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ
    - ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ
- ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ,
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੇ ਹਨ. ਚੌਥਾ, ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ
- ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਜਿਸਦਾ ਬਿਆਨ ਹੋਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰ, ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ
- ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਪੰਜਵਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ -11
    - ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਖਮੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ
- ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੌਖਿਕ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਕਮੀਆਂ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਦੀ ਉਪਲਬਧ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

H

- ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਛੇਵਾਂ, ਕਥਿਤ ਮਕਸਦ ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ
- ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅੱਗ ਲਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
- ਅਪੀਲੁਕੁਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 4,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਹਮਲਾ-ਪੀੜਤ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ/ਸੱਸ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਹਾਰਾ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ
- ਪੀੜਤ ਦੇ ਬੇਟੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੂੰਹ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ
- ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਠਵਾਂ ਕਾਰਨ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 22.09.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 12.30 ਵਜੇ। ਲਗਭਗ 30 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ 23.09.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5:30 ਵਜੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਹੈ
- ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਜਾਂ ਕੋਮਾ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ। ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ
    - ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ
    - ਕੇਸ। [ਪੈਰਾ 22] [31--; 32--; 33--; 34--]
- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਸ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 378 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
- ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਇਹ ਇੱਕ 'ਸੰਭਾਵਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ' ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਅਸੰਭਵ ਸਨ
- ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਈ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਸਿਧਾਂਤ, ਬੇਸ਼ਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
- ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
    - ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪੱਕੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ। [ਪੈਰਾ 23] [34--]
- ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਓਕੂਲਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ
- ਸਬੂਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਦੇ
    - ਮ੍ਰਿਤਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ
- ਉਸ ਨੂੰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀਤੀ ਬੈਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਕਥਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ 1:15 ਵਜੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ
    - ਸਵੇਰੇ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

- ਏ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
- ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬੀ ਸੀ
- ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਸਮੇਤ 80٪ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 24]
- [34-; 35--]

- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਖ਼ਰਚੇ ਕੀਤੇ ਸਨ।
  - 4,000/- ਰੁਪਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ-ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਕਸਾਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਹੈ
  - ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ◌ਾ◌ਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਤੱਥ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੀ ਨੂੰਹ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ
  - ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ
  - ਸਥਾਨ, ਅਖੌਤੀ ਮਕਸਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 25] [35--]

- ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ
  - ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਾਰੇ
  - ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ◌ਾ◌ਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
  - ਦੁਸ਼ਮਣ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਸਵਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਆਤਮਘਾਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਤਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼; ਹਥਲੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ; 80٪ ਸੱਟਾਂ ਵਾਲਾ ਪੀੜਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ
    - ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਬਿਆਨ ਲਈ ਸਬੂਤ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਹਨ
- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 26 ਅਤੇ 27] [35-; 36--]
    - ਚੰਦਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 415: [2007] 2 ਐਸਸੀਆਰ 630; ਪੇਰਲਾ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ
- ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ (2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 98: [2009] 8
        - 145;ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਰਾ ਰਾਮ (2012) 1 ਐਸਸੀਸੀ 602: [2011] 15 ਐਸਸੀਆਰ 485; ਸ਼ਿਆਮ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
    - ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 651: [2012] 8 ਐਸਸੀਆਰ 255;
    - ਮੁਰੂਗੇਸਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2012) 10 ਐਸਸੀਸੀ 383: [2012]
    - 13 ਐਸਸੀਆਰ 1; ਮੁਕੀਆ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 89: [2013]
- 2 ਐਸਸੀਆਰ 881; ਸ਼ਿਵਸ਼ਰਨੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ
        - (2013) 5 ਐਸਸੀਸੀ 705: [2013] 5 ਐਸਸੀਆਰ 1104; ਸੁਰਿੰਦਰ
        - ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 173: [2011] 12 ਐਸਸੀਆਰ 1205; ਪਾਪਰਮਬਾਕਾ ਰੋਸਮਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. (1999) 7 ਐਸਸੀਸੀ 695 : [1999] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 328;
- ਵਿਜੇ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ) (2015) 4 ਐਸਸੀਸੀ 749 : [2015] 3 ਐਸਸੀਆਰ 394 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
        - <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2007] 2 SCR 630	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 9**
[2009] 8 ਐਸਸੀਆਰ 145	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 9**
[2011] 15 SCR 485	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 9**

[2013] 2 SCR 881	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 9
[2013] 5 SCR 1104	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 9
[2011] 12 SCR 1205	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 9
[1999] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 328	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 9
[2015] 3 SCR 394	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 10
[2003] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 745	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 14-ਏ
(2003) 1 SCC 112	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 14-ਬੀ
[2006] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 709	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 14-ਸੀ
[1992] 2 ਐਸਸੀਆਰ 197	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 14-ਸੀ
[2019] 5 SCR 904	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 17

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 758.

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.07.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

▪ 2002 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 672 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ।

- ਨਾਲ
- 2016 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 573.
- ਮੈਸਰਜ਼ ਲਈ ਸ਼ੇਖਰ ਜੀ ਦੇਵਸਾ, ਮਨੀਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ, ਰਾਹੁਲ ਕੁਲਹਰੇ।

▪ ਦੇਵਾਸਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਦੁਸ਼ੀ ਗਰਗ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਥਿਕਾ ਗਰਗ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼ੁਭਾਂਸ਼ੂ ਪਾਧੀ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਯਾਦਵ, ਰਕਸ਼ਿਤ ਜੈਨ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ
- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
- ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.
- ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 29.07.2008 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ

▪ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ
▪ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
▪ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 ("ਆਈਪੀਸੀ") ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

H

- ਤੱਥ
- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੇੜਿਓਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਡੀਨਾਇਕਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਯੰਮਾ ਅਤੇ ਸੰਨਾ ਰਮਨਿਕਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਯੰਮਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
- ਇਹ ਘਟਨਾ 10.09.1998 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀਨਾਇਕਾ ਨੇ ਰੈਡੀਨਾਇਕਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ) 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 21.09.1998 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਰੈਡੀਨਾਇਕਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ 'ਤੇ ਹੋਏ ਖਰਚੇ ਲਈ 4,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
    - ਰੈਡੀਨਾਇਕਾ ਦਾ ਇਲਾਜ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਗਰਮ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਜਯੰਮਾ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ।
    - ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੈਯੰਮਾ ਦੇ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਸਰੋਜਾ ਬਾਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5; ਥਿੱਪੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਥਿੱਪੇਸਵਾਮਾਈਨਾਇਕਾ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
- ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਯੰਮਾ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਜੈਅੰਮਾ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਕੁਮਾਰਨਾਇਕਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -3) ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਜ਼ਖਮੀ-ਜੈਮਾ ਨੂੰ ਬੈਲ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹੈਲਥ ਸੈਂਟਰ (ਪੀ.ਐਚ.ਸੀ.), ਥਾਲਕ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਏ
    - ਡਾ. ਏ. ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16) ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ- ਜੈਯੰਮਾ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਡਾ. ਏ.
- ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਨੇ ਥਾਲਕ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕੋ-ਲੀਗਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜੀ
    - ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਐਸਐਚਓ ਕੇਵੀ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਜੈਮਾ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ-5) ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਜਯੰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ। ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮ
- 1998 ਦੀ ਧਾਰਾ 101 ਥਾਲਕ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 504, 307, 114 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ 'ਚ ਚਿੱਤਰਦੁਰਗਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 23.09.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5:30 ਵਜੇ, ਜਯੰਮਾ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।
- 3. ਜਯੰਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 307 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏਐਸਆਈ ਜੇ ਸੰਜੀਵ ਮੂਰਤੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -14) ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਸੁਨੀਲ ਚੌਹਾਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ) ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

- ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਯੰਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਏ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਮਹਾਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ
    - ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ਨਾਇਕਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -1) ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰਨਾਇਕਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -15) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ। ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੀਐਸਆਈ ਚੰਦਰਹਾਸ ਨਾਇਕ (ਪੀਡਬਲਯੂ -13) ਅਤੇ ਸੀਪੀਆਈ ਸ਼ੰਕਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -18) ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ।
    - ਗ੍ਰਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
    - ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
    - ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਚਿੱਤਰਦੁਰਗਾ ਵਿਖੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 504, 302, 114 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ੧੯ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ("ਸੀਆਰਪੀਸੀ") ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ
    - ਬਚਾਅ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ।
    - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਲੜੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀਨਾਇਕਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਅਤੇ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ[ਸੈਂਟ] ਅਪੀਲਕਰਤਾ। -2 ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੋਲਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਨੂੰਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ
    - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ। ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀਨਾਇਕਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਬਾਰੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਝਗੜਾ 10.09.1998 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
    - ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ
    - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -15 ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਜ਼ਾਰ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 (ਕੇ.ਵੀ.) ਸਨ।
    - ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 (ਡਾ. ਏ. ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਸੀ।
    - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਯੰਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਤ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਤਲ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਸਮੱਗਰੀ

- ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਕਸ.ਪੀ.5 ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਰਗੇ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ,
- ਪੀੜਤ ਦੀਆਂ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਸਬੂਤ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ
- ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ .5 ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।
- ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਠੋਸ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ
- ਡੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ ਪੀ -5) ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ
- ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ

- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ
  - ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ੩੪ ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਅਪੀਲਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
  - ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਆਦੇਸ਼, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹਨ:
    - "4. ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ.2 ਅਤੇ 5 ਮੁਕਰ ਗਏ ਹਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੋਸ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ
  - ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ -5 ਵਿਖੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਡਾਕਟਰ 16 ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ

- ਐਕਸ.ਪੀ.-5. ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੧ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸ.ਪੀ. ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ-
- ੫ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

- 6. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕਰ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 16 ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ।
- ਪੀਡਬਲਯੂ 16 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਐਕਸ.ਪੀ.-5 ਵਿਖੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਵਸਥਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੇ ਸਬੂਤ
- ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 16 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ .-5 ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। . 1 () ਅਤੇ 16 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਤੇ .-5 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ 'ਚ ਹੋਇਆ ਖੁਲਾਸਾ
- ਕਿ ਮੌਤ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ
- ..-5 ਦੀ = ਸਮੱਗਰੀ () ਦੀ ਪੁਸ ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

- ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ
- ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34. ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

- ਝਗੜੇ

- ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ. ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਝਗੜੇ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਚੰਦਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰੱਪਾ ਵੀ. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ[1], ਪੇਰਲਾ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ[2], ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ
- v. ਸ਼ੇਰਾ ਰਾਮ[3], ਸ਼ਿਆਮ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ[4], ਮੁਰੂਗੇਸਨ

- [1] (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 415.
- [2] (2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 98.
- [3] (2012) 1 ਐਸਸੀਸੀ 602.
- [4] (2012) 8 ਐਸਸੀਸੀ 651.

- 5. ਰਾਜ[5], ਮੁਕਿਆ ਬਨਾਮ ਰਾਜ[6], ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਸ਼ਰਨੱਪਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ[7], ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸਖਤ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਤੀਜਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਕਿਉਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ
    - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ
- ਪੂਰਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ
    - ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 378 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ -5 ਭਾਵ, ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ
- ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ[8] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ.ਪੀ.-5 ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਾਪਰਮਬਾਕਾ, ਰੋਸੰਮਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਰਾਜ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ:
    - ਏ.ਪੀ.[9] ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ,
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ.-5 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।
- 10. ਪ੍ਰਤੀ ਕੰਟਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਰਾਜ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਸੀ
- ਵਿਜੇ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ) 10 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਜ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

    - ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ
    - 11. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
- ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ।

- [5] (2012) 10 ਐਸਸੀਸੀ 383.
- [6] (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 89.
- [7] (2013) 5 ਐਸਸੀਸੀ 705.
- [8] (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 173, • 25, 26 ਅਤੇ 28.
- [9] (1999) 7 695 ¶ 8,9 &12.

- [10] (2015) 4 ਐਸਸੀਸੀ 749.

- ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੭੮ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ?
- ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੋਈ ਸੀ?

- ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ 22.09.1998 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5)। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਵੀ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11), ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੀ -5 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਡਾ. ਏ. ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।
    - ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।
    - ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

        - "ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੁਰੂਕੋਪਾ, ਰਾਤ ਨੂੰ 10.00 ਵਜੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਵਸਨੀਕ
        - ਰੈਂਡੀ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਯੰਮਾ ਸਾਡੇ ਕੁਰੂਕੋਪਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਡਾਂਟਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕੀਪਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ
        - ਅਚਾਨਕ ਜਯੰਮਾ, ਰੈਂਡੀ ਨਾਇਕ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਲੱਚਾ ਨਾਇਕਾ, ਪੁੱਤਰ
        - ਚੰਦਰ ਨਾਇਕ, ਥਿੱਪੇਸ਼ੀ, ਰਾਮ ਨਾਇਕਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੰਕਰਾ ਨਾਇਕਾ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸੜਨ ਲੱਗੀ ਹੈ
        - ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
        - ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਰਵੀ,
        - ਰਾਮ ਨਾਇਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸ਼ਰਦੰਮਾ, ਜੋ ਮਲੇਨਾਇਕਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ, ਅੱਗ ਬੁਝਾਈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਰਵੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸ਼ਰਦੰਮਾ ਮੈਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਤਾਲੁਕ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਮੈਂ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
        - ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

- ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੂਲ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਕੰਨੜ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ) ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

- 11), ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ, ਜ਼ਖਮੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ. ਹੇਠਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਬਚੀ ਸੀ, ਡਾ. ਏ. ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾਈਨ ਲਿਖੀ ਹੈ
- ਜੋ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮਰੀਜ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ." ਉਪਲਬਧ ਬਚੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ
- ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਜਗ੍ਹਾ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
- ਕਿ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 22.09.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਥਾਲਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਤ 1.15 ਵਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਥਾਣੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 504, 307 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 101/1998 ਦਰਜ ਕੀਤਾ

- ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਦੀਆਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਨੇ ਵੀ ਅਸਲ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 'ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੁਧਾਰ' ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਕਲਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ.

- 14. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀਏ (ਉਦਾਹਰਣ -5), ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਰੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ. ਅਸੀਂ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
  - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੌਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ
- ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ।
  - ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

  - ਪੀ.ਵੀ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ[11] ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਕਾਰਕ ਹੈ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
  - ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਿੱਸੇ, ਸੋਚਣ ਦੀਆਂ ਫੈਕਲਟੀਆਂ 'ਤੇ ਜਲਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

- ਬੀ. ਚਾਕੋ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ[12] ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 70 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ

- [11] (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 443 ¶ 16.
- [12] (2003) 1 112 ¶ 3, 4.

- ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੇ ਲਗਭਗ 8 ਤੋਂ 9 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ

- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ "ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ,
- ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗਾ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਗੇ।

- ਸ਼ਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਕਾਂਕਰੀਆ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 13,
  - ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਅਣਪਰਖੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਟੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ
  - ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਾਨੀਬੇਨ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ[14] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸ਼ਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਕਾਂਕਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ:-
  - () ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪੁਸ਼ਟੀ। (ਦੇਖੋ ਮੁੰਨੂ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ[(1976)
  - 3 ਐਸਸੀਸੀ 104);
  - () ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਹੈ
  - ਇਹ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. (ਦੇਖੋ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਾਗਰ ਯਾਦਵ [(1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 552 ਅਤੇ ਰਾਮਾਵਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ
  - ਬਿਹਾਰ [(1983)1 ਐਸਸੀਸੀ 211]);

- [13] (2006) 13 ਐਸਸੀਸੀ 165 • 10, 11.
- [14] (1992) 2 474 ¶ 18.

- () ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਿਖਲਾਈ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ
    - ਘੋਸ ਣਾ। (ਦੇਖੋ ਕੇ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਜਨਤਕ
- ਵਕੀਲ [(1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 618);
    - (v) ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। (ਦੇਖੋ ਰਸ਼ੀਦ ਬੇਗ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(1974) 4 ਐਸਸੀਸੀ 264);
- (v) ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਕਾਕੇ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [1981 ਸੁਪ ਐਸਸੀਸੀ 25]);
    - (v) ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ
- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। (ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਮਨੋਰਥ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 654);
    - (v) ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਦੇਖੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ
- ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਨਾਇਡੂ [1980 ਸੁਪ ਐਸਸੀਸੀ 455]);
    - (v) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ. (ਦੇਖੋ ਸੁਰਜਦੇਵ ਓਝਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [1980 ਸੁਪ ਐਸਸੀਸੀ 769]);
- () ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖਣ ਲਈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਚੇਤੰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ,
ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। (ਦੇਖੋ ਨਨਹਾਊ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [1988 ਸੁਪ
- ਐਸਸੀਸੀ 152]);
    - ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। (ਦੇਖੋ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ [(1989) 3 ਐਸਸੀਸੀ 390);

- ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਆਨ ਹਨ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
    - ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੰਗਾਰਾਮ ਗਹਿਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [(1982) 1 ਐਸਸੀਸੀ 700)"
- ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ
- ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
    - ਅਸਵੀਕਾਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ" ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਉਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
    - ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਲੋੜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਹੈ
- ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਅਤੇ ਜੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਆਧਾਰ।

- ਅਸੀਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ
    - ਪੀੜਤਾ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ 95-97 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੜ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ..... ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ", ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਬਿਆਨ ਕੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ "ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ". ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,
    - ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਫੋਰਟਵਿਨ ਅਤੇ ਪੈਥੀਡੀਨ ਦੇ ਟੀਕੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ

- ਸਾਧਾਰਨ ਚੌਕਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਅਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- 17. ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੰਪਤ ਬਾਬਸੋ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ[15]. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 98 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ, ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਸਨ
- ਕੀ ਪੀੜਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।
    - ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਡੇਟਿਵ ਟੀਕਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਭਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਰਥਨ
- ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
    - [ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]

- 18. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਨੂੰਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹ ਬਚੇ ਹਨ, ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇ.ਵੀ.
- ਮਲ੍ਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀਡਬਲ੍ਯੂ.-11) ਜੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ। ਦੂਜਾ, ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ
    - ਗਵਾਹ ਡਾ. ਏ. ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16) ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੀ.ਐਚ.ਸੀ., ਥਾਲਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਨੇ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ
- ਜਯੰਮਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ) ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ,
    - ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥੀ ਡਿਗਰੀ ਸੜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ "ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ

- [15] 2019 (4) ਐਸਸੀਸੀ 739 • 14, 16.

- ਨੀਂਦ ਆਉਣਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਹੱਥ, ਸਰੀਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ ਸੀ
- ਸੜ ਿਆ" ਅਤੇ "ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਂਗਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ"। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ।

- ਕੇ.ਵੀ. ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11) ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ
  - ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਥਾਣੇ ਦਾ ਐਸਐਚਓ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਤਾਲੁਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ੧੨:੪੫ ਵਜੇ ਫੋਨ ਆਇਆ ਸੀ
  - ਸਵੇਰੇ ਏ.ਐਮ. ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਯੰਮਾ ਨੂੰ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ", ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਯੰਮਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਵੀ
  - ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ
  - ਜੈਅੰਮਾ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ "ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਜਯੰਮਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ
  - ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ..... ਜਯੰਮਾ - ਜ਼ਖਮੀ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ। ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਉਂਗਲ ਸੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ"

- ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬੇਟਾ ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਕੌਣ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਬਾਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਸਰੋਜਾ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਨੂੰਹ ਬਾਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
  - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ। ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਡਾ. ਏ. ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।
  - ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਵੀ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-
  - 11).

- ਇਸ ਲਈ, ਲਿਟਮਸ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੀੜਤ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਨੀਂਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

- ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
  - ਅਤੇ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ .-5 (ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੰਨੜ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ , ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੈ) ਦੀ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ

- ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:
    - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਇਕ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ
- ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਦਬਦਬੇ ਨੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।
    - ਦੂਜਾ, ਜ਼ਖਮੀ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੁੱਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।
    - ਤੀਜਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ 80% ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਰਦ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਮ ਅਤੇ ਭਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ
    - (ਪੀਡਬਲਯੂ-16) ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਲਟੀਆਂ
- ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ
    - ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੁਹਾੜੀ ਜਾਂ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
- ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ
    - ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।
- ਚੌਥਾ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਡਾ. ਏ. ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16) ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ
    - ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇ.ਵੀ. ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11) ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ

- ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਅਸੀਂ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਝੂਠਾ ਹੈ.
    - ਪੰਜਵਾਂ,ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਵੀ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨੱਪਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਖਮੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ
- ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸੋਚ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੌਖਿਕ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਘਾਟ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਮਾਂਡ ਸੀ

- ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ
    - ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਉਪਲਬਧ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ.
        - ਛੇਵਾਂ, ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਥਿਤ ਮਕਸਦ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਵਿਚ ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
    - ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 4,000/- ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
    - ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਹਮਲਾ-ਪੀੜਤ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ
    - ਇਹ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ/ਸੱਸ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
        - ਸਾਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ.-5 ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਹਾਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ.
- ਕੀ ਇਹ ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਅਤੇ
    - ਉਸ ਦੀ ਨੂੰਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ -5) ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ
    - ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
    ਜੁਰਮ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- ਅੱਠਵਾਂ ਕਾਰਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਉਦਾਹਰਨ ਪੀ -5) ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ, ਜੈਮਾ ਨੂੰ 22.09.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 12.30 ਵਜੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ 30 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ 23.09.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 5:30 ਵਜੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

  - ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ (ਸਾਬਕਾ) ਬੀ ਪੀ -5) ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਜਾਂ ਕੋਮਾ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ,
  - ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ
  - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰੋ। ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਨ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
  - ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ
  - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਮਝੌਤਾਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਡੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 378 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
  - ਬਕਾਇਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ 'ਸੰਭਾਵਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ' ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ

- ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਸਿਧਾਂਤ,
  - ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
  - ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪੱਕੀ ਖੋਜ.

- ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

H

- ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਦੇ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਜਿਸਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤ
- ਜਯੰਮਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੋਲਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਕੁਮਾਰਨਾਇਕਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -3)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
- ਬਿਆਨ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ - ਜਯੰਮਾ ਰਾਤ 1:15 ਵਜੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਮੌਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਦਮੇ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ,
- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਐਕਸ.ਪੀ.
- 5). ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ, ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ. ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ
- ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਸਮੇਤ 80% ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ
- (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ.-5) 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਵੱਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

- ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਉਦਾਹਰਨ -5) ਖੁਦ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ
  - ਜ਼ਖਮੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਥਿੱਪੇਸਵਾਮੀਨਾਇਕਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 4,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਖ਼ਰਚਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ।
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਕਸਾਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ◌ਾ◌ਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-
  - ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੀ ਸਹੁਰਾ, ਸਰੋਜਾ ਬਾਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ -5), ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ
  - ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਸ ਪੀ -5, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ.

- ਚਿੱਤਰਦੁਰਗਾ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ 30.11.2001 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 1 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ

- ਜਯੰਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਏ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ◌ਾ◌ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਦੁਸ਼ਮਣ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਸਵਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਆਤਮਘਾਤੀ ਜਾਂ ਕਤਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ
- ਘੋਸ਼ਣਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਪੰਨਾ -5) ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ
- ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ -11) ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -16) ਕਾਰਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
- () ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਪੋਲੇਸ਼ਨ, () ਹਥਲੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ()
- 80% ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਸੀ ਪੀੜਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, (v) ਪੀਡਬਲਯੂ -2, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (v) ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.-5 ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ (v) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.-5 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜੋ, ਉਹ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ
- ਘੋਸ਼ਣਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਪੰਨਾ -5)।

- ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
  - ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਬੱਦਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ

- ਸਿਰਫ ਮਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
  - ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਦਾਹਰਣ ਪੀ -5.

- ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.07.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMADHAN
M.Sc., LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for Contents of Document